

DE FINANCIERING VAN ONS PLAN

In ons project verwijs ik naar de mogelijkheden tot financiering van het geheel. Vermits de spoorwegen nog steeds een federale materie is moeten wij hier dan ook de oplossing gaan zoeken.

Op dit ogenblik is men bezig met het opstellen van het volgende 10 jaren investeringsplan bij de NMBS.

Gezien Limburg reeds drie maal door de investeringsplannen duidelijk op zij geschoven werd, zou het logisch zijn dat er voor onze Provincie een grote inhaalbeweging wordt gemaakt en dat alles in de eerste fase van het investeringsplan wordt voorzien.

Over het nieuwe investeringsplan van de NMBS is echter nog steeds niet veel bekend en wij weten dan ook niet of het gaat opgenomen kunnen worden in dit investeringsplan.

Bewust verwijzen wij dan ook naar het jongste regeerakkoord waar een mogelijkheid tot bijkomende investering door de gewesten zou kunnen gebeuren.

Ik citeer de tekst uit het regeerakkoord:

“...nadat de federale staat een meerjarig investeringsplan met voldoende financiering en met eerbied voor de 60/40 sleutel heeft goedgekeurd, de Gewesten een bijkomende financiering kunnen geven voor de aanleg, aanpassing of modernisering van de spoorweglijnen. Deze bijkomende financiering door de Gewesten zal een evenredigheid ten aanzien van de federale financiering moeten in acht nemen. Deze evenredigheid zal in een verplicht samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de betrokken Gewesten worden vastgelegd, een samenwerkingsakkoord dat dus de bijkomende gewestelijke financiering aan voorwaarden zal onderwerpen.”

Wij denken wel dat deze prachtige volzin enige verduidelijking verdient, misschien kan men hier ten rade gaan bij deze mensen die deze tekst hebben onderhandeld zoals de heren Beke, Genez of Dewael. Vooral van deze laatste hadden wij graag gehoord wat deze tekst inhoudt, omdat hij in 2002 als toenmalig minister president, volgens de kranten toen, betreffend de spoorwegen in Limburg net hetzelfde vroeg voor als wat wij nu vragen.

Volgens mij zijn er verschillende mogelijkheden tot uitleg van deze tekst:

1. Elk gewest mag investeren zoveel zij willen, alleen moet het voorop in akkoordje worden vastgelegd wat en waarvoor men de centen zal gebruiken, om geen misbruik bij de NMBS te verkrijgen en is dit enkel een formaliteit, OF
2. Als Vlaanderen wil investeren zal er moeten gezocht worden naar een akkoord in evenwicht dat ook investeringen voorziet in andere gewesten of slechts een fractie mag zijn van het federale pakket. Indien dit niet kan is er geen akkoord en kan er dus ook niet geïnvesteerd worden door Vlaanderen.

Jammer genoeg, als wij de tekst lezen, vrezen wij dat dit laatste het geval zal zijn. Wallonië houdt namelijk angstwekkend vast aan de sleutel 60/40, terwijl duidelijk enkel economische motieven en behoeften de noodzaak aan investeringen zouden moeten bepalen. Gezien deze, door de grote havens, in Vlaanderen het grootst zijn profiteert Wallonië dank zij de verdeelsleutel rijkelijk mee om zijn spoorwiel tot in de kleinste geledingen te moderniseren.

Indien nu namelijk Vlaanderen, dat toch meer financiële armslag heeft dan Wallonië, een aanzienlijk bedrag zou investeren in de ontwikkeling van de spoorwegen betekent dit dat de behoeften van de NMBS zouden verkleinen en daardoor minder geld naar Wallonië zou vloeien. Het akkoord moet dus bereikt worden door het Vlaamse Gewest samen met de bevoegde minister en natuurlijk Infrabel aan de zijde van de NMBS, of beter gezegd met minister Maignette (PS) en de heer Lallemand(PS). Wij wensen Vlaanderen alvast veel succes en wilskracht om hier daadwerkelijk iets te kunnen bereiken.

Facit, wij vrezen dat er van investeren door Vlaanderen in deze legislatuur niets van in huis zal komen en dat deze hele mooie volzin een manier is om Vlaanderen met een kluitje in het riet te sturen.